Η Ιερά Σύνοδος σχετικά με την επικείμενη συζήτηση για την κλωνοποίηση στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών: Επιστολή προς τον κ. Καραμανλή

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 12 Ιανουαρίου, 2006

Ἀθήνῃσι 6ῃ Ὀκτωβρίου 2004.

Πρός
Τόν Ἐξοχώτατον
κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν.
Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.
Ἐ ν τ α ῦ θ α.

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν καί συγκεκριμένα στὶς 21 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 2004, πρόκειται νὰ συζητηθῆ στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μία πρόταση **ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναπαραγωγικῆς κλωνοποιήσεως ἀνθρωπίνων ὄντων**, προκειμένου νὰ ληφθῆ ὁριστικὴ ἀπόφαση.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι ἄκρως ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξέδωσε Δελτία Τύπου (17.8.2000, 25.1.2003) ἀφορῶντα στὴν κλωνοποίηση ἐμβρυικῶν βλαστοκυττάρων, ὅπως καὶ στὴν ἔρευνα ἐπί τῶν in vitro ἐμβρύων.

Προκειμένου νὰ διαμορφώσετε ἀντίληψη ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἀναλόγως νὰ προβῆτε στὴν ἀξιολόγησή τους ἐν ὄψει καὶ τῆς τοποθετήσεως τῆς Κυβερνήσεως, σᾶς παραθέτομε ἐν συνεχείᾳ τὶς βασικὲς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

α) Ἡ Ἐκκλησία μας, ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων καθημερινῶς ζεῖ τὸ δράμα τῆς ἀσθένειας καὶ τὴν ἀνάγκη γιὰ ὑγεία καὶ ζωὴ τόσων ἀνθρώπων, σκεπάζει μὲ ὅλη της τὴν Φιλανθρωπία καὶ ἀγάπη κάθε ἐπιστημονικὴ προσπάθεια ποὺ προάγει τὴν ὑγεία καὶ χαρίζει ἐλπίδα ζωῆς.

β) Ἐκφράζει ὅμως καὶ τὴν εὐαισθησία της στὴν παράλληλη ἀνάγκη περιφρουρήσεως

τῶν αἰωνίων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιῶν. Ὁ ἄνθρωπος ὡς πρόσωπο ἔχει μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ τὴν βιολογικὴ ζωή. Ἀναγνωρίζομε ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἀντισταθῆ κανεὶς στὰ δεδομένα τῆς ἐπιστήμης ποὺ λειτουργοῦν ὡς τετελεσμένα γενικευμένης πρακτικῆς. Ἴσως ὅμως ἀποδειχθῆ ὀλέθριο νὰ παραδοθοῦμε ἀμαχητί.

γ) Ἡ Ἐκκλησία μας ἐκφράζει τὴν κατηγορηματικὴ ἀντίθεσή της στὴν διεξαγωγὴ πειραμάτων σὲ ἀνθρώπινα ἐμβρυϊκά κύτταρα. Αὐτὸ ποὺ ἔτσι ὀνομάζεται ἐξυπονοεῖ τὴν καταστροφὴ ὄχι ἐμβρυϊκῶν κυττάρων ἀλλὰ ἀνθρωπίνων ἐμβρύων.

δ) Ἡ ἄποψη ὅτι τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀρχίζει νὰ διαμορφώνεται ἀπὸ τὴν 14η μέρα τῆς συλλήψεως προσφέρει μὲν ἄλλοθι σὲ ὅσους θέλουν νὰ προωθήσουν τὴν ἔρευνα, ἀλλὰ ἔχοντας σχολαστικὴ προέλευση καὶ ὄχι ἐπιστημονική βάση ἀποτελεῖ ὑποκειμενικὴ πίστη καὶ αὐθαίρετη δοξασία. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ χριστιανικὴ συνείδηση δέχονται τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο μὲ αἰώνια καὶ ἀθάνατη προοπτικὴ ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς συλλήψεώς του.

Ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ θεωροῦμε ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἀρχίζει «ἐξ ἄκρας συλλήψεως» καὶ μάλιστα ὅσο περισσότερο ἀδύναμη καὶ κεκρυμμένη εἶναι τόσο περισσότερο χρήζει τῆς δικῆς μας φροντίδας καὶ τῆς προστασίας τοῦ νομοθέτη. Τὸ ἔμβρυο, εἴτε ὡς γονιμοποιημένο ὠάριο εἴτε ὡς ζυγώτης εἴτε ὡς βλαστοκύστη εἶναι τέλειος ἄνθρωπος κατὰ τὴν ταυτότητα καὶ διαρκῶς τελειούμενος κατὰ τὴν φαινοτυπική ἔκφραση καὶ ὀργάνωση. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴ κάθε τεχνική, ὅσα κι ἂν ὑπόσχεται γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἰατρικῆς, ἐφόσον συνεπάγεται καταστροφὴ ἐμβρύων, μᾶς εὑρίσκει ἀντιθέτους καὶ τὴν θεωροῦμε ἠθικῶς μὴ ἀποδεκτή,

ε) Οἱ διακρίσεις ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ὅλο καὶ περισσότερο αὐξάνουν. Ὅλα δείχνουν πὼς ἡ πορεία τῶν κοινωνιῶν μας εἶναι καθαρὰ πλέον «εὐγονική» καὶ ρατσιστική. Ἡ προσπάθεια ὅμως βελτιώσεως τῆς ζωῆς δὲν μπορεῖ νὰ περνᾶ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας.

στ) Οἱ γνώσεις μας σχετικὰ μὲ τὶς συνέπειες τῆς κλωνοποιήσεως εἶναι ἐλάχιστες καὶ οἱ δυνατότητες προεκτιμήσεως τῶν ἐνεργειῶν μας μικρότερες. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, κάθε ἀπόφαση σχετικὴ μὲ τὶς ἐφαρμογὲς καὶ τὰ πειράματα τῆς κλωνοποιήσεως πρέπει νὰ γίνεται μὲ πολλὴ περίσκεψη, κοινὴ συμφωνία καὶ μεγάλο σεβασμὸ στὶς ἀνθρώπινες ἀξίες. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀντικειμενοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς χρήσεώς του ὡς ὑλικοῦ εἶναι πλέον ὁρατός.

ζ) Ἀκόμη, ἡ κλωνοποίηση θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ὁδηγήση σὲ οἰκονομικὴ ἢ ὑποκείμενη σὲ ἀνεξέλεγκτα συμφέροντα καὶ προγραμματισμοὺς θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ μποροῦσε ἐπίσης νὰ παραδώση τὴν ἀνθρώπινη τύχη, τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ μέλλον στὰ χέρια κυβερνήσεων ἤ ἑταιρειῶν μὲ ἀνήθικους καὶ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἢ ἀσύνετη

καὶ ἐπιπόλαιη χρήση.

η) Μιὰ κοινωνία ποὺ -εἶναι νόμος πλέον- νομιμοποιεῖ σήμερα ὅ,τι ἀπηγόρευε χθές, ποιός μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι δὲν θὰ νομιμοποιήση αὔριο ὅ,τι ἀπαγορεύει σήμερα; Ποιός, λοιπόν, μπορεῖ νὰ μᾶς ἐξασφαλίση ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ ἀποτελέση ἡ λεγόμενη «θεραπευτική» κλωνοποίηση τὸ ἐνδιάμεσο σκαλοπάτι γιὰ τὴν «ἀναπαραγωγική» κλωνοποίηση τοῦ ἀνθρώπου;

θ) Ἴσως ἐκτός ἀπὸ τὴν ἔρευνα στὰ ἐμβρυϊκά βλαστοκύτταρα, ποὺ φαίνεται νὰ ὑπόσχεται πολλά, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ στρέψουμε τὴ σκέψη μας πρὸς ἄλλες θεραπευτικὲς πηγὲς ἢ μεθόδους ἠθικὰ καθαρές, ποὺ εἴτε δὲν ὑποψιαζόμαστε τώρα εἴτε δὲν ἔχουμε ἀκόμη ἀξιολογήσει σωστὰ (π.χ. ἐνήλικα βλαστοκύτταρα, ποὺ πρόσφατα ἐπιστημονικὰ δεδομένα θεωροῦν πὼς ἴσως καὶ νὰ παρουσιάζουν ἀκόμη καὶ πλεονεκτήματα ἔναντι τῶν ἐμβρυϊκῶν). Συνήθως ἡ τάση μας γιὰ ὑπερβολὴ μεγενθύνει τὶς δυνατότητες καὶ περιορίζει τὶς ἐναλλακτικὲς λύσεις.

Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ποὺ ἔχει καὶ τὸν τελικὸ λόγο, τελικὰ δὲν θὰ ἐγκρίνη τὴν χρηματοδότηση τῶν προγραμμάτων ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀνθρώπινη κλωνοποίηση. Μιὰ τέτοια πράξη δὲν θὰ ἀποτελοῦσε παρεμπόδιση τῆς ἔρευνας ἀλλὰ κατοχύρωση τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ στὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔχοντες πεῖρα, Ἐξοχώτατε, ὅτι τείνετε εὐήκοον οὗς πρός τήν Μητέρα Ἐκκλησία καί ἐπικαλούμενοι δαψιλῆ τήν Εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις Ὑμῶν, διατελοῦμεν μετ' Εὐχῶν καί Τιμῆς.

(Πηγή: ecclesia.gr*)*